

The Development of Language Skills in Early Childhood through the “Rookid PhichitPhasa” Activity Set Combined with Storytelling Techniques

Panida Chunukhaw^{1*} and Alongkorn Ausawasowan²

¹ Master of Education, Innovative Curriculum and Learning Management Program, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

² Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: 6524442241@ru.ac.th

ABSTRACT

This research article aims to: (1) develop the “Rookid PhichitPhasa” activity set to achieve an efficiency standard of 80/80, (2) compare the language skills of students before and after using the “Rookid PhichitPhasa” activity set combined with storytelling techniques, and (3) examine the students' satisfaction with the learning experience using this activity set combined with storytelling techniques. The sample group consisted of 25 kindergarten students from Class 3/3 at Ban Nong Chum Saeng School during the second semester of the academic year 2024, selected through stratified random sampling. The research instruments included: (1) a lesson plan, (2) the “Critical Thinking and Language Mastery” activity set, (3) a language skills assessment, and (4) a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using a dependent t-test and descriptive statistics, including mean (M), standard deviation (S.D.), and interpretation according to predefined criteria. The results of the study revealed that: 1) the “Rookid PhichitPhasa” activity set achieved an efficiency of 89.14/86.20, surpassing the standard criteria. 2) Students who participated in the learning activities using this activity set combined with storytelling techniques demonstrated significantly higher post-learning language skills, exceeding the 80% standard at the 0.05 level of statistical significance. 3) Overall, students expressed a high level of satisfaction with the learning experience using the “Rookid PhichitPhasa” activity set combined with storytelling techniques.

Keywords: Language Skills, Activity Set, Storytelling, Preschool Children

การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน

ปณิดา ชูหนูขาว^{1*} และ อลงกรณ์ อัครโสวรรณ²

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

² ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: 6524442241@rmail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/3 โรงเรียนบ้านหนองชุมแสง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน ได้มาจากการโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” (3) แบบวัดทักษะทางภาษา (4) แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent) และสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($M.$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และการแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 89.14/86.20 2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานมีทักษะทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะทางภาษา, ชุดกิจกรรม, การเล่านิทาน, เด็กปฐมวัย

© 2025 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ภาษามีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัยอย่างมากเพราะเด็กใช้ภาษาในการแสดงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารที่ช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรมได้ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทางด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ดังนั้น การส่งเสริมพัฒนาทักษะทางภาษา จึงควรเริ่มตั้งแต่ช่วงปฐมวัย เนื่องจากเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางภาษาที่เจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ไปพร้อมกัน (สุชาดา สังขมณี, 2563)

นิทานเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาให้กับเด็กปฐมวัย นิทานไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของภาษาที่สวยงามและน่าสนใจ แต่ยังเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมและค่านิยมจากรุ่นสู่รุ่น โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัยที่สมองกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว นิทานเป็นสื่อที่ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาในหลายมิติ ทั้งการฝึกฟังภาษาที่ถูกต้องจากผู้เล่า และเริ่มเข้าใจรูปแบบการใช้ภาษาผ่านการเล่าเรื่อง นิทานยังเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสกับคำศัพท์ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาคลังคำศัพท์ อีกทั้งยังช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารและแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ นอกจากการพัฒนาทักษะด้านภาษาแล้ว การส่งเสริมทักษะทางภาษาและการใช้ชุดกิจกรรมในเด็กปฐมวัย “ชุดกิจกรรมเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการลงมือทำ ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะนี้มีผลต่อพัฒนาการด้านการคิด การแก้ปัญหา และทักษะการสื่อสารของเด็กอย่างมาก การใช้ชุดกิจกรรมควรออกแบบให้สัมพันธ์กับนิทานหรือเรื่องเล่าที่เด็กได้ฟัง เพื่อให้เด็กเกิดความ

เชื่อมโยงระหว่างการฟังและการกระทำ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและจดจำได้ดีขึ้น” (วรารณ สุทธิวงศ์, 2565) โดยการพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านกิจกรรมช่วยให้เด็กสามารถประยุกต์ใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เรียนรู้จากนิทานมาใช้ในการชีวิตจริง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น การเล่าเรื่องหรือการสรุปเนื้อหาจากนิทาน มีส่วนช่วยให้เด็กสามารถสื่อสารได้คล่องแคล่วขึ้นและมีความมั่นใจมากขึ้น” (เกษมศรี มหาพฤกษ์พงศ์, 2562) การนำนิทานมาใช้ร่วมกับชุดกิจกรรมคือการส่งเสริมให้เด็กมีความสนใจและจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่น การวาดภาพจากเรื่องราวในนิทาน การใช้ตัวละครในนิทานเป็นส่วนหนึ่งในการสอนทักษะทางสังคมและจริยธรรม จะช่วยให้เด็กเข้าใจและจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีกว่าการฟังหรืออ่านเพียงอย่างเดียว การมีส่วนร่วมทางกิจกรรมยังช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเด็กจะได้รับการฝึกฝนการใช้คำศัพท์และรูปประโยคในการแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม หรือการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์สมมติจากนิทาน นอกจากนี้ การนำชุดกิจกรรมมาใช้อีกยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น และสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างมีระบบ

โรงเรียนบ้านหนองชุมแสงเป็นสถานศึกษาในพื้นที่ชนบทที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของเด็กในท้องถิ่น โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการให้ความสำคัญ เนื่องจากเด็กในพื้นที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่ครบถ้วนและหลากหลาย ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทยกลางในการสื่อสาร ซึ่งอาจแตกต่างจากภาษาถิ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การพัฒนาทักษะทางภาษาในเด็กจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารและการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ในวิชาการอื่น ๆ ในอนาคตอย่างมั่นคง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน เพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาที่สำคัญ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และส่งเสริมทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลองโดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมแสง อำเภอสว่างวีระชัย จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

2.2 ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ซึ่งมีรายละเอียดการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมร่างกายของหนู	จำนวน	1 ชั่วโมง
2. กิจกรรมความรู้สึกในใจฉัน	จำนวน	1 ชั่วโมง
3. กิจกรรมครอบครัวแสนสุข	จำนวน	1 ชั่วโมง

4. กิจกรรมโรงเรียนของเราอยู่	จำนวน	1 ชั่วโมง
5. กิจกรรมสัตว์น้อยน่ารัก	จำนวน	1 ชั่วโมง
6. กิจกรรมฉันรักผลไม้	จำนวน	1 ชั่วโมง
7. กิจกรรมรูปร่างมหัศจรรย์	จำนวน	1 ชั่วโมง
8. กิจกรรมขนาดน้อยแปลงร่าง	จำนวน	1 ชั่วโมง
9. กิจกรรมสีสรรธรรมชาติ	จำนวน	1 ชั่วโมง
10. กิจกรรมสัญลักษณ์น่ารู้	จำนวน	1 ชั่วโมง

2.3 แบบวัดทักษะทางภาษา

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้

โดยใช้สัญลักษณ์ใบหน้า 3 ลักษณะ แทนระดับคะแนน

หน้ายิ้ม		ระดับ	3	คะแนน
หน้าเฉย		ระดับ	2	คะแนน
หน้าบึ้ง		ระดับ	1	คะแนน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80 (E_1/E_2)

3.2 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานมีทักษะทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.3 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ดำเนินการสร้างเครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” แบบวัดทักษะทางภาษา และแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยจากหลักสูตรไปเสนอต่อ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองชุมแสง

4.3 ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยกับเด็กปฐมวัย และแนะนำวิธีการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน

4.4 ให้เด็กปฐมวัยกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/3 จำนวน 25 คน ทำแบบวัดทักษะทางภาษา ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน จำนวน 4 ด้าน 12 ข้อ

4.5 ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน ไปใช้สอนกับกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/3 จำนวน 25 คน โดยทำการทดลองสอน 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

4.6 หลังจากผู้วิจัยสอนครบทุกกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานแล้ว ผู้วิจัยวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/3 โดยให้เด็กปฐมวัยทำแบบวัดทักษะทางภาษาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน และตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมแสง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” โดยการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดยกำหนดเกณฑ์ 80/80

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะทางภาษาก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t - test for dependent)

5.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($M.$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายไว้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

ซึ่งระดับคะแนนความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
😊 (3)	หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นอยู่ในระดับพึงพอใจมาก
😐 (2)	หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นอยู่ในระดับพึงพอใจปาน
😞 (1)	หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นอยู่ในระดับพึงพอใจน้อย

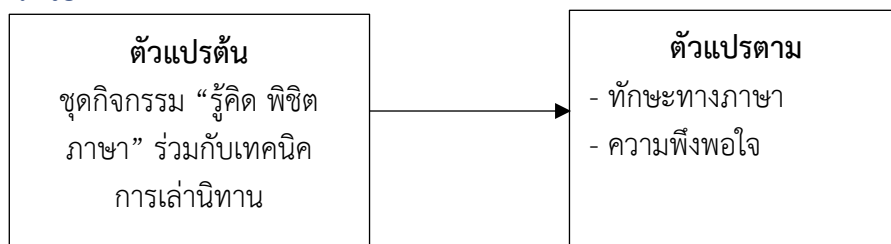
โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 - 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/3 จำนวน 25 คน มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” เท่ากับ 35.76 และคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 32.36 เมื่อทำการคำนวณประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และผลลัพธ์ (E_2) ของการใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 89.40/89.89 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80/80 ซึ่งสอดคล้องสัมพันธ์กับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า “ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80 (E_1/E_2)” 9k, ตารางที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน

การทดสอบ	n	M.	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	25	18.84	2.68	34.86*	.000
หลังเรียน	25	32.36	3.46		

หมายเหตุ: * $p < 0.05$

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย-ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานมีทักษะทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 34.86$, $p\text{-value} = .000$) ซึ่งสอดคล้องสัมพันธ์กับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า “เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานมีทักษะทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน”

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน

ข้อที่	รายการประเมิน	M	S.D.	แปลผล
ด้านบรรยากาศ				
1.	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	2.96	0.20	มาก
2.	บรรยากาศของการเรียนทำให้เด็กปฐมวัยมีความกระตือรือร้นในการเรียน	3.00	0.00	มาก
เฉลี่ย		2.98	0.10	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้				
1.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน น่าสนใจ	3.00	0.20	มาก
2.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.00	0.00	มาก
เฉลี่ย		3.00	0.00	มาก
ด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้				
1.	เด็กปฐมวัยชอบเรียนด้วยชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” แค่ไหน	3.00	0.00	มาก
เฉลี่ย		3.00	0.00	มาก
เฉลี่ยรวม		2.99	0.03	มาก

จากตารางที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่า พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่ามีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M. = 2.99$, $S.D. = 0.03$) ซึ่งสอดคล้องสัมพันธ์กับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า “เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก”

เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่าในด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้อยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ($M.$) เท่ากับ 3.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.00 และด้านการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ย ($M.$) เท่ากับ 3.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.00 รองลงมา คือ ด้านบรรยากาศโดยมีค่าเฉลี่ย ($M.$) เท่ากับ 2.98 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.10

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80 พบว่า ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80/80 เนื่องจากการใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” นั้นเป็นการช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของเด็กในระดับอนุบาล โดยเฉพาะการเล่านิทานที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดา ศรีมณี และ ภัทริศร์ คำเสน (2562) ที่กล่าวว่า การเล่านิทานช่วยให้เด็กเข้าใจโครงสร้างของภาษา การใช้ประโยค และความหมายของคำ นอกจากนี้ ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น เพราะการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเป็นการจัดประสบการณ์ตรงที่เปิด โอกาสให้เด็กแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษา เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระใน สภาพการณ์ที่เป็นจริง จากการได้ฟังเนื้อหานิทานที่บ้าน ทำให้จดจำได้ง่าย เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินอีกด้วย นับเป็นการเพิ่มเติมประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาให้กับเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสอดคล้องกับ ภัทราณี สาริกบุตร (2564) ที่กล่าวว่า การเล่านิทาน ทำให้เด็กมีความสนใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ช่วยให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้ภาษาและส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความคิดสร้างสรรค์และ จินตนาการ เกิดความเข้าใจในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ดังนั้น นิทานสำหรับเด็กจึงมีคุณค่าต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก สามารถส่งเสริมเด็กให้เกิดทักษะในการใช้ภาษา สติปัญญาและทักษะทางสังคม การเรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมนี้ยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครูและเพื่อนร่วมชั้น โดยการทำกิจกรรมช่วยให้เด็กมีความมั่นใจในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมที่สำคัญในอนาคต จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในด้านการใช้คำศัพท์และการสร้างประโยคที่ถูกต้อง นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สนุกสนานยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองของเด็ก ทำให้เด็กมีความกล้าในการพูดและสื่อสารในกลุ่มเพื่อน การเล่านิทานและการใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ยังส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยเด็กสามารถตั้งคำถามและทำความเข้าใจเนื้อหาที่เล่าได้ดียิ่งขึ้น การเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยให้เด็กจำหรือเรียนรู้เพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้กับประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันที่ได้

ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่า พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่ามีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่าเป็นการให้ผลสะท้อนถึงพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเตรียมความพร้อมในด้านการเรียนรู้ในอนาคต การใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่าเป็นแนวทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับการเล่านิทานได้พิสูจน์ให้เห็น

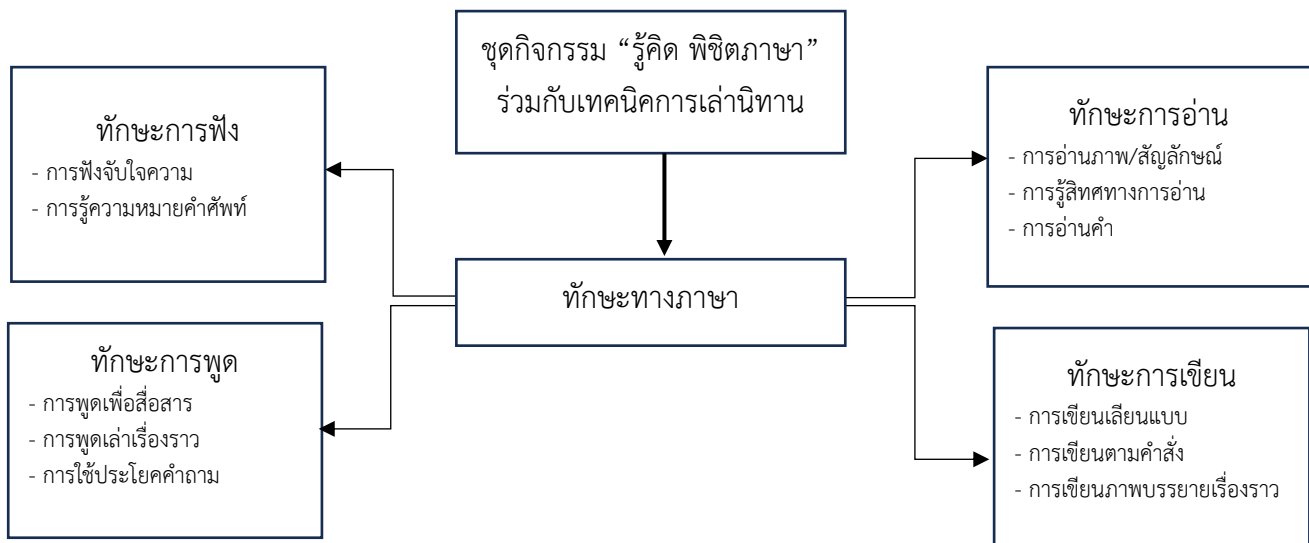
ว่าเด็กเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมกิจกรรมมีการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเห็นได้ชัด เด็ก ๆ จะได้ฟังนิทานและร่วมเล่านิทานที่มีความหลากหลาย ทำให้พวกเขาสามารถจับใจความสำคัญและเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น การฟังนิทานยังช่วยเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ ๆ และพัฒนาความสามารถในการฟังเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาภรณ์ คำวงศ์ (2561) ที่พบว่า การที่เด็กมีโอกาสดังกล่าวจะทำให้เกิดการตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา ทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในการสนทนา ซึ่งเป็นการพัฒนาความมั่นใจในการสื่อสารและการใช้ภาษาพูด การมีส่วนร่วมในการเล่านิทานหรือการสนทนาหลังจากการเล่านิทานช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้นในด้านทักษะทางภาษา ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ได้รวมเอากิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาซึ่งช่วยให้เด็กมีความสนใจเกี่ยวกับภาษา และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาจากการฟังนิทานไปยังการอ่านได้อย่างราบรื่น การทำเช่นนี้จะช่วยให้เด็กมีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นในอนาคต

ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน พบว่า เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานช่วยให้เด็กปฐมวัยมีความมั่นใจในการสื่อสาร และมีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้น ถือเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้เป็นการเน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะของพื้นฐานผู้เรียนอย่างรอบด้าน รวมถึงการที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน ในลักษณะแบบนี้ก็ทำให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาไปในทิศทางที่ดีขึ้น และเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียนซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง นักวิชาการหลายท่านได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของความพึงพอใจที่ดีในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ดังเช่น Carol Dweck ซึ่งมีงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการเติบโต (Growth Mindset) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการมีทัศนคติที่เปิดกว้างในการเรียนรู้ เด็กที่มีความพึงพอใจที่ดีมักมีความมุ่งมั่นและไม่กลัวที่จะเผชิญกับความท้าทาย (Dweck, C. S., 2015)

ซึ่งในกรณีของการใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับการเล่านิทาน เด็กจะได้รับประสบการณ์ที่สนุกสนานและน่าสนใจ ทำให้พวกเขามีแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Albert Bandura นักจิตวิทยาและผู้พัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านการสังเกต (Social Learning Theory) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตและเลียนแบบ ซึ่งเด็กจะมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้และมีความสนใจมากขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นครูหรือเพื่อนร่วมชั้นมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ (Bandura, A., 1977)

การเล่านิทานในชุดกิจกรรมนี้จึงไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษา แต่ยังสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ทำให้เด็กเกิดความอยากเรียนรู้มากขึ้น การสร้างความพึงพอใจที่ดีในกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เด็กมีประสบการณ์ที่ดีในห้องเรียน แต่ยังสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาเรียนรู้ในอนาคต เด็กที่มีความพึงพอใจที่ดีจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุกสนานและมีคุณค่า การใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับเด็กปฐมวัย แต่ยังสร้างความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้แบบองค์รวมและส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะในอนาคตของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

จากภาพที่ 2 องค์ความรู้จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง 2) ทักษะการพูด 3) ทักษะการอ่าน และ 4) ทักษะการเขียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนกิจกรรมการเล่านิทาน 2) ขั้นตอนกิจกรรมการฟัง 3) ขั้นตอนกิจกรรมการพูด 4) ขั้นตอนกิจกรรมการอ่าน และ 5) ขั้นตอนกิจกรรมการเขียน โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นจะมีกิจกรรมในการพัฒนาทักษะทางภาษาในแต่ละด้านที่ถือได้ว่าเป็นตัวช่วยสำคัญที่ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน ทำให้เด็กปฐมวัยเกิดความมุ่งมั่นใส่ใจเรียนรู้ และช่วยกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

- 1) ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 89.14/86.20 (E_1/E_2)
- 2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทานมีทักษะทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 34.86$, $p\text{-value} = .000$)
- 3) เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม “รู้คิด พิชิตภาษา” ร่วมกับเทคนิคการเล่านิทาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M. = 2.99$, $S.D. = 0.03$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการประเมินความต้องการและความสนใจของผู้เรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถปรับรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กปฐมวัยแต่ละคนได้ การทำความเข้าใจผู้เรียนจะช่วยให้สามารถเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่มีความหมายและน่าสนใจสำหรับพวกเขาได้

1.2 การเลือกใช้เทคนิคและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กได้มากขึ้น ผู้สอนควรมีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย

ทั้งนี้สามารถรวมการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์จริง การสื่อสาร การเล่นเกมบทบาทสมมติ และการใช้สื่อดิจิทัลเข้ามาในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและน่าสนใจ

1.3 การให้ผลสะท้อนกลับหรือการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม ผู้สอนควรจัดให้มีการสะท้อนผลการเรียนรู้ที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจน เช่น การทำแบบประเมินการเรียนรู้ หรือการอภิปรายในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงความก้าวหน้าและจุดที่ควรปรับปรุงในทักษะทางภาษา

1.4 สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ควรสร้างขึ้นให้เอื้อต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดห้องเรียนให้สะดวกสบาย มีอุปกรณ์การเรียนรู้ที่เพียงพอ และสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและให้ความเคารพต่อความคิดเห็นของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เด็กกล้าที่จะเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

1.5 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้เด็กได้พูดคุย แบ่งปันความคิดเห็น หรือทำงานร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน การสร้างความร่วมมือระหว่างผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันในการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมกลุ่ม การอภิปราย และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความร่วมมือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาไม่เพียงแต่ทักษะทางภาษา แต่ยังรวมถึงทักษะทางสังคมและการสื่อสารระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป ควรพิจารณาการส่งเสริมหรือพัฒนาตัวแปรต้นในด้านอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังควรใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายขึ้น เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกข้อมูล การใช้แบบตรวจสอบรายการ หรือการออกแบบแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณค่าและครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

2.2 การเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถช่วยลดข้อจำกัดหรือข้อด้อยของแต่ละวิธีการเรียนรู้ที่มีอยู่ ในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถพบเห็นประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันหรือไม่สามารถหาตัวอย่างได้ การเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรงในเรื่องนั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกษมศรี มหาพฤกษ์พงศ์. (2562). การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาในเด็กปฐมวัย. *วารสารวิชาการ*, 31(1), 89-103.
- ประภาภรณ์ คำวงศ์. (2564). การใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(1), 220-221.
- ปรีณดา ศรีมูณี และ ภัทริศวรรค์ ดำเสน. (2562). การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้การเล่านิทาน. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 9 28 พฤษภาคม 2562* (น. 1-10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ภัทชาณี สาริกบุตร. (2564). การพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลบ้านพลอยภูมิ. *วารสารศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 2(ฉบับพิเศษ), 165-172.
- วรารณ สุทธิวงศ์. (2565). ผลการใช้แนวการสอนภาษาธรรมชาติเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทางด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชธานี).
- สุชาติ สันธมณี. (2563). พัฒนาการเด็กปฐมวัยกับทักษะการใช้ภาษา. *วารสารการศึกษาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน*, 23(2), 45-59.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Dweck, C. S. (2015). *Growth mindset: How to help your child succeed in school and life*. New York: Avery.